

SK

SK

SK

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 27.2.2009
KOM(2009) 91 v konečnom znení

2009/0028 (COD)

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

z [...],

**ktorým sa mení a dopĺňa Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda
a nariadenie (ES) č. 562/2006, pokiaľ ide o pohyb osôb s dlhodobými vízami**

(predložená Komisiou)

DÔVODOVÁ SPRÁVA

Odôvodnenie návrhov

Súčasná právna situácia

Cieľom týchto návrhov je uľahčenie pohybu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí majú legálny pobyt v jednom z členských štátov¹, v rámci schengenského priestoru bez vnútorných hraníc na základe dlhodobého víza typu D vydaného týmto členským štátom.

Podľa súčasne platného schengenského *acquis* je štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je držiteľom dlhodobého víza (vízum typu D) na pobyt presahujúci tri mesiace, oprávnený sa zdržiavať iba na území členského štátu, ktorý toto vízum vydal a v zmysle článku 18 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda (Schengenský dohovor)², v znení zmenenom a doplnenom nariadením 1091/2001³ je oprávnený prechádzať cez územie ostatných členských štátov iba s cieľom dostať sa na územie členského štátu, ktorý vydal toto vízum.

Podľa súčasných právnych predpisov Spoločenstva držiteľom víz typu D teda nie je povolené cestovať do iných členských štátov počas ich pobytu a nemajú povolený ani tranzit cez iné členské štáty pri návrate do svojej krajiny pôvodu, keďže to nie je upravené Schengenským dohovorom.

Znenie uvedeného ustanovenia Schengenského dohovoru vychádza z postupu, ktorý členské štáty svojho času všeobecne uplatňovali a pri ktorom víza typu D boli po príchode na územie daného štátu zmenené na povolenie na pobyt. Na základe takéhoto povolenia na pobyt sa potom štátni príslušníci tretích krajín môžu pohybovať v rámci schengenského priestoru. Z tohto dôvodu pri uzatváraní Schengenského dohovoru členské štáty nepokladali za potrebné upraviť takýto pohyb, ani cestu pri návrate formou víza D alebo druhý prechod do členského štátu, ktorý vydal vízum typu D.

Schengenský dohovor preto ustanovuje iba zásadu rovnocennosti medzi schengenskými povoleniami na pobyt a vízami platnými v rámci schengenského priestoru: povolenie na pobyt vydané členským štátom umožňuje štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý je držiteľom tohto povolenia na pobyt a platného cestovného dokladu, voľne sa pohybovať na území ostatných členských štátov počas svojho pobytu, najviac však po dobu troch mesiacov (článok 21 dohovoru).

Článok 5 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 562/2006 (Kódex schengenských hraníc)⁴ okrem toho umožňuje štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sú držiteľmi platného povolenia na pobyt vydaného niektorým členským štátom, prekročiť vonkajšie hranice iného členského štátu bez víza na dobu najviac troch mesiacov.

Problémy v praxi

¹ V kontexte tohto návrhu znamená pojem „*členské štáty*“ členské štáty EÚ, ktoré uplatňujú schengenské *acquis* v plnom rozsahu.

² Ú. v. EÚ L 239, 22.9.2000, s. 1.

³ Ú. v. ES L 150, 6.6.2001, s. 4.

⁴ Ú. v. ES L 105, 13.04.2006, s. 1.

Stále viac a viac členských štátov nenahrádza víza typu D povoleniami na pobyt po vstupe štátnych príslušníkov tretích krajín na ich územie alebo ich nahrádza iba so značným oneskorením. Táto právna a praktická situácia má závažné negatívne dôsledky pre štátnych príslušníkov tretích krajín legálne sa zdržiavajúcich v niektorom členskom štáte na základe víza typu D, pokiaľ ide o ich pohyb v rámci schengenského priestoru. Keďže takéto osoby potrebujú na svoj ďalší pobyt vízum typu D, nemôžu legálne cestovať z rôznych odôvodnených príčin (napríklad služobne, na konferencie, návštevy) do iných členských štátov počas svojho pobytu, ani prechádzať cez územie ostatných členských štátov, keď sa vracajú do krajiny svojho pôvodu.

Nariadenie 1091/2001 o vízach typu D+C

S cieľom čiastočne napraviť situáciu zdĺhavého vydávania povolení na pobyt po príchode bolo v roku 2001 zavedené vízum typu D+C (nariadenie 1091/2001⁵ na základe francúzskej iniciatívy), ktoré umožňuje držiteľom dlhodobého víza typu D vydaného niektorým členským štátom voľne sa pohybovať v rámci schengenského priestoru počas prvých troch mesiacov platnosti víza typu D za podmienky, že vízum bolo vydané podľa schengenských pravidiel platných pre krátkodobé víza [vrátane kontroly v Schengenskom informačnom systéme (SIS) oproti zoznamu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorým je odopretý vstup].

V praxi sa však zdá, že väčšina členských štátov buď nevydáva víza typu D+C vôbec alebo len vo veľmi malom počte. Pri viacerých príležitostiach bolo taktiež zistené, že pracovníci konzulárnych úradov majú len veľmi malé alebo nemajú žiadne vedomosti o tomto type víza alebo o podmienkach, za ktorých môže byť udelené, a preto žiadateľov o tejto možnosti ani neinformujú. Navyše sa zistilo, že programy jednotlivých štátov na registráciu a spracúvanie víz v mnohých prípadoch ani neumožňujú posúdiť žiadosti o takéto vízum alebo vytlačiť vízovú nálepku. Zároveň však niekoľko členských štátov povoľuje svojim diplomatickým misiám a konzulárnym úradom, aby priamo udeľovali povolenia na pobyt, čím sa víza typu D+C stávajú nadbytočnými.

Okrem toho po uplynutí doby troch mesiacov od počiatocného dňa platnosti víza typu D+C jeho držiteľia – ktorí sa dovtedy legálne zdržiavali na území členského štátu, ktorý vydal vízum – už nie sú oprávnení pohybovať sa po území všetkých členských štátov, ak toto vízum typu D+C medzičasom nebolo nahradené povolením na pobyt.

Títo ľudia, na ktorých sa vzťahujú požiadavky týkajúce sa krátkodobých víz podľa nariadenia Rady (ES) č. 539/2001⁶, potom musia požiadať o osobitné krátkodobé vízum typu C v štáte svojho pobytu, aby mohli vycestovať do iného členského štátu. V praxi však niektoré členské štáty odmietajú vydať schengenské víza osobám, ktoré sa už zdržiavajú v schengenskom priestore. Okrem toho podľa výkladu niektorých členských štátov títo štátni príslušníci tretích krajín už nemôžu požiadať o dodatočné krátkodobé schengenské vízum počas týchto šiestich mesiacov, keďže sa už tri mesiace zdržiavali v schengenskom priestore na základe víza typu D+C. Vychádzajúc z rovnakých úvah, keď sa títo štátni príslušníci tretích krajín, ktorí sú držiteľmi víza typu D+C alebo typu D, vracajú do svojej domovskej krajiny, nemusí im byť povolené cestovať cez iné členské štáty, keďže 90-dňové obdobie povoleného pobytu počas obdobia šiestich mesiacov už uplynulo.

⁵ Ú. v. ES L 150, 6.6.2001, s. 4.

⁶ Ú. v. ES L 81, 21.03.2001, s. 1.

Na základe uvedených poznatkov Komisia vo svojom návrhu nariadenia o vízovom kódexe Spoločenstva⁷ navrhla zrušiť víza typu D+C s cieľom zjednodušiť príslušné postupy a požiadala členské štáty, aby urýchlili vydávanie povolení na pobyt štátnym príslušníkom tretích krajín.

Väčšina členských štátov však z rôznych dôvodov neprejavuje ochotu alebo nie je schopná vydávať povolenia na pobyt štátnym príslušníkom tretích krajín zdržiavajúcim sa na ich území. Komisia preto navrhuje zavedenie zásady rovnocennosti medzi dlhodobými a krátkodobými vízami vydávanými členskými štátmi, ktoré uplatňujú schengenské *acquis* v plnom rozsahu, s cieľom prekonať súčasné problémy, s ktorými sa stretávajú štátni príslušníci tretích krajín zdržiavajúci sa na území niektorého členského štátu na základe dlhodobého víza.

Zavedenie rovnocennosti medzi vízami typu D a C bolo najprv posúdené niekoľkými členskými štátmi a Komisiou počas diskusií neformálnej pracovnej skupiny pre víza v Ljubljane v dňoch 21. – 22. januára 2008 a následne bolo ďalej prerokované v rámci pracovnej skupiny pre víza v dňoch 26. – 27. marca 2008 počas diskusií o vízovom kódexe Spoločenstva v súvislosti so zrušením víz typu D+C.

Súčasné návrhy boli inšpirované aj početnými sťažnosťami a otázkami od členských štátov a štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa zdržiavali v niektorom členskom štáte na základe víza typu D+C alebo typu D.

Povinnosť vydávať povolenia na pobyt

Tieto návrhy nemajú členské štáty viesť k tomu, aby nevydávali povolenia na pobyt a aby ponechávali štátnych príslušníkov tretích krajín na svojom území na základe dlhodobého víza. Naopak, toto by nebolo v súlade s celým radom smerníc, ktoré ukladajú členským štátom povinnosť vydávať povolenia na pobyt pre určité kategórie štátnych príslušníkov tretích krajín.

Podľa smernice Rady 2005/71/ES⁸ o osobitnom postupe prijímania štátnych príslušníkov tretích krajín na účely vedeckého výskumu sa rozhodnutie o žiadosti o povolenie na pobyt má prijať čo najskôr a v prípade potreby v rámci zrýchleného postupu.

V smernici Rady 2004/114/ES⁹ o podmienkach prijatia štátnych príslušníkov tretích krajín na účely štúdiá, výmen žiakov, neplateného odborného vzdelávania alebo dobrovoľnej služby je ustanovená povinnosť vydávať povolenia na pobyt študentom, na ktorých sa vzťahuje táto smernica, na obdobie najmenej jedného roka (s možnosťou obnovenia) alebo prinajmenšom na obdobie trvania kurzu, ak je kratšie ako jeden rok. Rozhodnutie o takejto žiadosti sa prijme a žiadateľovi sa oznámi v lehote, ktorá mu umožňuje absolvovať príslušné štúdium. Zrýchlené postupy na vydávanie povolení na pobyt alebo víz pre študentov môžu byť okrem toho ustanovené aj dohodami medzi vzdelávacími zariadeniami a príslušnými orgánmi členského štátu zodpovednými za záležitosti vstupu a pobytu.

⁷ KOM(2006) 403 v konečnom znení.

⁸ Ú. v. EÚ L 289, 3.11.2005, s. 15.

⁹ Ú. v. EÚ L 375, 23.12.2004, s. 12.

Smernica Rady 2003/86/ES¹⁰ o práve na zlúčenie rodiny stanovuje aj povinnosť vydávania povolení na pobyt v trvaní najmenej jedného roka pre členov rodín štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa už legálne zdržiavajú na území niektorého členského štátu.

Na základe smernice 2004/38/ES¹¹ o práve občanov Únie a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a zdržiavať sa v rámci územia členských štátov, by sa členom rodín štátnych príslušníkov EÚ zdržiavajúcich sa s občanom Únie dlhšie ako tri mesiace v inom členskom štáte, než je domovská krajina občana Únie, mal vydať pobytový preukaz najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa žiadosti. Potvrdenie o podaní žiadosti o pobytový preukaz by sa malo vydať ihneď.

Smernica Rady 2003/109/ES¹² o osobách s dlhodobým pobytom je v tejto súvislosti taktiež relevantné, keďže osoba s dlhodobým pobytom má právo – za určitých okolností – na pobyt v inom členskom štáte, ktorý má takémuto štátnemu príslušníkovi tretej krajiny vydať povolenie na pobyt najneskôr šesť mesiacov odo dňa žiadosti.

Tieto pravidlá nebudú ovplyvnené predkladanými návrhmi.

Obsah návrhov

Predkladané návrhy rozširujú zásadu rovnocennosti medzi povolením na pobyt a krátkodobými vízami aj na dlhodobé víza typu D; teda dlhodobé vízum bude mať, pokiaľ ide o pohyb v rámci schengenského priestoru, tie isté účinky ako povolenie na pobyt.

Štátny príslušník tretej krajiny, ktorý je držiteľom dlhodobého víza typu D vydaného niektorým členským štátom, by mohol vycestovať do iných členských štátov na tri mesiace v rámci ktoréhokoľvek polročného obdobia za tých istých podmienok ako držiteľ povolenia na pobyt. Pravidlá pre vydávanie dlhodobých víz zostávajú nezmenené, ako tomu bolo v prípade pravidiel pre vydávanie povolení na pobyt, keď bola zavedená zásada rovnocennosti medzi povolením na pobyt a krátkodobým vízom. Týmto sa obnoví základná filozofia, na ktorej spočíva schengenský priestor bez vnútorných hraníc, teda že určitá osoba môže s dokladom, na základe ktorého sa legálne zdržiava v niektorom členskom štáte, voľne cestovať v rámci schengenského priestoru za účelom krátkodobých pobytov do troch mesiacov v rámci ktoréhokoľvek polročného obdobia.

Navrhovanými nariadeniami, opierajúcimi sa o právny základ článku 62 ods. 2 písm. a) a ods. 3 a článku 63 ods. 3 písm. a) ZES, budú zmenené a doplnené ustanovenia:

- článkov 18, 21 a 25 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 (medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Spolkovou republikou Nemecko a Francúzskou republikou o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach),
- článku 5 ods. 1 písm. b) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006, ktorým sa ustanovuje kódex Spoločenstva o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc), pokiaľ ide o podmienky vstupu štátnych príslušníkov tretích krajín.

¹⁰ Ú. v. EÚ L 251, 03.10.2003, s. 12.

¹¹ Ú. v. EÚ L 229, 29.6.2004, s. 35.

¹² Ú. v. EÚ L 16, 23.1.2004, s. 44.

Vzhľadom na nesúlad rozhodovacích postupov opierajúcich sa o rozdielne právne základy musela Komisia vypracovať dva samostatné návrhy:

- návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady, ktorým sa mení a dopĺňa Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda a nariadenie (ES) č. 562/2006, pokiaľ ide o pohyb osôb s dlhodobými vízami, vychádza z článku 62 ods. 2 písm. a) a ods. 3 ZES a má sa prijať v rámci spolurozhodovacieho postupu,
- návrh nariadenia Rady, ktorým sa mení a dopĺňa Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, pokiaľ ide o dlhodobé víza a zápisy v Schengenskom informačnom systéme, vychádza z článku 63 ods. 3 písm. a) ZES a má sa prijať jednomyseľne Radou po konzultácii s Európskym parlamentom.

Návrhy boli vypracované so zreteľom na súčasné znenie návrhu nariadenia Európskeho Parlamentu a Rady o vízovom kódexe Spoločenstva (Vízový kódex), ktorým sa zrušia ustanovenia o vízach typu D+C. Predpokladá sa, že Vízový kódex sa prijme skôr než budú prijaté tieto nariadenia. Dátum začatia uplatňovania týchto nariadení by sa mal zosúladiť s uplatňovaním Vízového kódexu (šesť mesiacov po nadobudnutí účinnosti).

Bezpečnostné aspekty

Podľa článku 25 Dohovoru, pokiaľ členské štáty zamýšľajú vydať povolenie na pobyt štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, sú povinné nahliadať do SIS. V prípade, že daný štátny príslušník tretej krajiny je osobou, v súvislosti s ktorou bol vydaný zápis na účely odopretia vstupu, dotknutý členský štát najprv konzultuje členský štát, ktorý vydal tento zápis a zohľadní jeho záujmy. V takýchto prípadoch sa povolenie na pobyt udelí len v prípade závažných dôvodov, a to najmä z humanitárnych dôvodov alebo z dôvodu medzinárodných záväzkov. Podobne aj v prípade, že zápis na účely odopretia vstupu bol vydaný v súvislosti so štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorý je už držiteľom povolenia na pobyt vydaného iným členským štátom, členský štát, ktorý zápis vydal, konzultuje druhý členský štát, ktorý udelil povolenie na pobyt, aby sa určilo, či existujú dostatočné dôvody na zrušenie povolenia na pobyt.

Tento článok bude zmenený a doplnený návrhom nariadenia Rady, ktorým sa mení a dopĺňa Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, pokiaľ ide o dlhodobé víza a zápisy v Schengenskom informačnom systéme, a to pridaním odkazu, podľa ktorého povinnosť nahliadať do SIS a konzultovať s ostatnými členskými štátmi v prípade zistenia existencie zápisu bude platiť aj v prípade, že členské štáty budú zvažovať vydanie dlhodobého víza štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, alebo keď členské štáty zistia, že existuje zápis vydaný v súvislosti so štátnym príslušníkom tretej krajiny, ktorý je držiteľom platného dlhodobého víza.

Požiadavka nahliadať do SIS pri spracovávaní žiadostí o dlhodobé víza zabezpečí rovnakú kontrolu žiadateľov o dlhodobé víza, ako súčasná požiadavka platná pre držiteľov povolenia na pobyt vydaného niektorým členským štátom. Voľný pohyb držiteľov dlhodobého víza v ostatných členských štátoch preto nebude predstavovať žiadne dodatočné bezpečnostné riziko pre členské štáty v porovnaní s držiteľmi schengenských povolení na pobyt a krátkodobých víz.

Okrem toho, podľa informácií Komisie členské štáty pri vydávaní dlhodobých víz využívajú vysoko zabezpečený jednotný formát krátkodobých víz, ako je ustanovené v nariadení Rady (ES) č. 1683/95 z 29. mája 1995 stanovujúcom jednotný formát víz¹³.

¹³ Ú. v. ES L 164, 14.7.1995, s. 1.

Návrh

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

z [...],

ktorým sa mení a dopĺňa Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda a nariadenie (ES) č. 562/2006, pokiaľ ide o pohyb osôb s dlhodobými vízami

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok 62 ods. 2 písm. a) a ods. 3,

so zreteľom na návrh Komisie,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy,

keďže:

- (1) Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda¹⁴, stanovuje podmienky pre dlhodobé víza, ktoré umožňujú svojim držiteľom tranzit cez územia ostatných členských štátov. Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 z 15. marca 2006 o pravidlách upravujúcich pohyb osôb cez hranice (Kódex schengenských hraníc)¹⁵, stanovuje podmienky vstupu pre štátnych príslušníkov tretích krajín. Na uľahčenie voľného pohybu štátnych príslušníkov tretích krajín – držiteľov národných dlhodobých víz v schengenskom priestore bez vnútorných hraníc – by sa mali prijať ďalšie opatrenia.
- (2) Dlhodobé víza by po vstupe štátnych príslušníkov tretích krajín na územie daného členského štátu mali byť v primeranej lehote nahradené povoleniami na pobyt, aby sa umožnilo štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sa legálne zdržiavajú v jednom z členských štátov na základe dlhodobého víza, vycestovať do iných členských štátov alebo prechádzať cez územie iných členských štátov, keď sa vracajú do svojej domovskej krajiny. Stále viac a viac členských štátov však po vstupe štátnych príslušníkov tretích krajín na ich územie nenahrádza dlhodobé víza povoleniami na pobyt alebo ich nahrádza iba so značným oneskorením. Táto právna a praktická situácia má závažné negatívne dôsledky pre štátnych príslušníkov tretích krajín legálne sa zdržiavajúcich v niektorom členskom štáte na základe dlhodobého víza, pokiaľ ide o ich pohyb v rámci schengenského priestoru.

¹⁴ Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 1.

¹⁵ Ú. v. EÚ L 105, 13.4.2006, s. 1.

- (3) S cieľom prekonať súčasné problémy, s ktorými sa stretávajú štátni príslušníci tretích krajín zdržiavajúci sa v niektorom členskom štáte na základe dlhodobého víza, toto nariadenie rozširuje zásadu rovnocennosti medzi povoleniami na pobyt a krátkodobými vízami vydávanými členskými štátmi, ktoré uplatňujú schengenské *acquis* v plnom rozsahu, aj na dlhodobé víza. V dôsledku toho bude mať dlhodobé vízum tie isté účinky ako povolenie na pobyt, pokiaľ ide o pohyb v rámci schengenského priestoru bez vnútorných hraníc.
- (4) Štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý je držiteľom dlhodobého víza vydaného niektorým členským štátom, by preto malo byť umožnené vycestovať do iných členských štátov na tri mesiace v rámci ktoréhokoľvek polročného obdobia za tých istých podmienok ako držiteľovi povolenia na pobyt. Pravidlá na vydávanie dlhodobých víz sa nezmenia.
- (5) Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda a nariadenie (ES) č. 562/2006 by sa mali zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť.
- (6) Toto nariadenie nemá členské štáty podnecovať k tomu, aby nevydávali povolenia na pobyt a nemalo by mať vplyv na povinnosť členských štátov vydávať povolenia na pobyt pre niektoré kategórie štátnych príslušníkov tretích krajín ustanovených inými nástrojmi Spoločenstva.
- (7) Pravidlá týkajúce sa nahliadania do Schengenského informačného systému a konzultácií s inými členskými štátmi v prípade zistenia zápisu pri spracovávaní žiadosti o povolenie na pobyt by sa mali vzťahovať aj na spracovávanie žiadostí o dlhodobé víza, ako je ustanovené v nariadení Rady č. .../... z [...], ktorým sa mení a dopĺňa Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, pokiaľ ide o dlhodobé víza a zápisy v Schengenskom informačnom systéme. Voľný pohyb držiteľov dlhodobého víza v ostatných členských štátoch by preto nemal predstavovať žiadne dodatočné bezpečnostné riziko pre členské štáty.
- (8) Keďže cieľ tohto nariadenia, konkrétne stanovenie pravidiel pre voľný pohyb cez hranice na základe dlhodobého víza, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale možno ho lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, Spoločenstvo môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (9) Toto nariadenie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä Chartou základných práv Európskej únie. Malo by sa uplatňovať v súlade s povinnosťami členských štátov vzhľadom na medzinárodnú ochranu a zásadu nenavracania (non-refoulement).
- (10) Tento nástroj predstavuje rozvoj schengenského *acquis* v súlade s Protokolom o schengenskom *acquis* začlenenom do rámca Európskej únie, ako je to vymedzené v prílohe A rozhodnutia Rady 1999/435/ES z 20. mája 1999¹⁶ o určení schengenského *acquis* na účely stanovenia právneho základu pre všetky ustanovenia alebo

¹⁶ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 1 – 16.

rozhodnutia, ktoré tvoria toto *acquis*, v súlade s ustanoveniami Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a Zmluvy o Európskej únii.

- (11) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto nariadenie predstavuje rozvoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórsnym kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*¹⁷, ktorý patrí do oblasti uvedenej v článku 1 bodu B rozhodnutia Rady 1999/437/ES¹⁸ zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k tejto dohode.
- (12) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto nariadenie predstavuje rozvoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody uzavretej medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*¹⁹, ktorý patrí do oblasti uvedenej v článku 1 bodu B a C rozhodnutia Rady 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/146/ES²⁰ z 28. januára 2008.
- (13) Pokiaľ ide o Lichtenštajnsko, toto nariadenie predstavuje rozvoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Protokolu podpísaného medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pristúpení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*, ktorý patrí do oblasti uvedenej v článku 1 písm. B a C rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/261/ES²¹ z 28. februára 2008.
- (14) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, sa Dánsko nezúčastňuje na prijímaní tohto nariadenia a nie je ním viazané, ani nepodlieha jeho uplatňovaniu. Vzhľadom na to, že toto nariadenie je založené na schengenskom *acquis* podľa ustanovení hlavy IV tretej časti Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, Dánsko by sa malo v súlade s článkom 5 uvedeného protokolu do šiestich mesiacov odo dňa prijatia tohto nariadenia rozhodnúť, či ho prevezme do svojho právneho poriadku.
- (15) V súlade s článkom 1 Protokolu o postavení Spojeného kráľovstva a Írska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, sa Spojené kráľovstvo a Írsko nezúčastňujú na prijímaní tohto nariadenia, a preto bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, nie sú ním viazané, ani nepodliehajú jeho uplatňovaniu.
- (16) Pokiaľ ide o členské štáty, ktoré zatiaľ neuplatňujú schengenské *acquis* v plnom rozsahu, toto nariadenie predstavuje ustanovenia vychádzajúce zo schengenského

¹⁷ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36.

¹⁸ Ú. v. ES L 375, 10.7.1999, s. 31.

¹⁹ Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 52.

²⁰ Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 1.

²¹ Ú. v. EÚ L 83, 26.3.2008, s. 3.

acquis alebo inak s ním spojené v zmysle článku 3 ods. 2 aktu o pristúpení z roku 2003 a článku 4 ods. 2 aktu o pristúpení z roku 2005,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

Článok 1

(1) Do článku 21 Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, sa vkladá tento odsek 2a:

„2a. Právo na voľný pohyb ustanovené v odseku 1 sa vzťahuje aj na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú držiteľmi dlhodobého víza vydaného jedným z členských štátov, ako je ustanovené v článku 18.“

(2) V nariadení (ES) č. 562/2006 sa článok 5 ods. 1 písm. b) nahrádza takto:

„b) vlastní platné vízum, ak sa takéto vízum vyžaduje podľa nariadenia Rady (ES) č. 539/2001 uvádzajúceho zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti, s výnimkou prípadu, ak sú držiteľmi platného povolenia na pobyt alebo platného dlhodobého víza.“

Článok 2

Toto nariadenie nemá vplyv na povinnosť členských štátov vydávať pre štátnych príslušníkov tretích krajín povolenia na pobyt ustanovené inými nástrojmi Spoločenstva.

Článok 3

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa odo dňa uplatňovania nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. .../... z [...], ktorým sa ustanovuje Vízový kódex Spoločenstva (Vízový kódex).

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch v súlade so Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva.

V Bruseli

*Za Radu
predseda*

*Za Európsky parlament
predseda*